

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izmiki nedelje in pravnike, ter velja po pošti prejeman na avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kder hodi sam penj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele tolike več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petostopne petlet-vrate po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvele frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovito pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Boj za Drago.

(Iz Drage na Kočevskem)

Redki so glasovi iz naše solzne in tužne dolinice. Stvar izgleda pač tako, kakor da bi se pri nas ničesar več ne dogodilo, kar bi bilo vredno poročati slovenski javnosti. In vendar ni to tako. Kdor namreč čita strupene članke v »Grazer Tagblatt« in »Gottscheer Boten« se lahko prepriča, da ni Draga še prav nič izgubila na svojih posebnostih in zanimivostih, pač pa mnogo pridobila na marsičem, kar leči našo zapuščeno gozdno dolinico od ostalega slovenskega sveta.

Že četrstoletja butajo neprestano germanski valovi ob slovensko ladjico v Dragi ter jo izkušajo potopiti v širokim morju vseosredujočega nemštva. Ves ta čas so bili naši mornarji na krovu in so z veliko vnemo, vztrajnostjo in odločnostjo ljubovali vsem revarnostim, ki so pretile slovenski barčici ter jo skrbno čuvali potopa. Še nikdar prej pa se ni bil dvignil vsenemški val tako visoko, kakor pri letošnjih občinskih volitvah dne 25. m. m. v Dragi. Kakor gora visoko se je bil postavil ta val poleg majhne slovenske ladjice in vsak hip se je bilo bati, da jo zagrne za vsekar. A tudi zdaj so pokazali slovenski mornarji in čuvarji slovenstva v Dragi, da so silnejši od nemškega nasilstva ter so že potapljaljočo se barčico spretno rešili v varo pristanišče še prej, preden jo je mogel zagrniti peneči se val strašno razburkanega vsenemškega morja.

Da, velika nevarnost je pretela slovenstvu v Dragi dne 25. m. m. Zdelo se je človeku, kakor da bi se bili odprli vsi zavori neba, tako so drli vkup hudourniki vsega Kočevstva ter se izlivali v mogočno reko, ki je kljubujoč naravnim zakonom obrnila svoj tok nazgor in z velikim šumom drla iz Mozolja čez Kočevje, Ribnico in Loški potok na volišče v Drago, da bi tu pre-

plavila slovenski svet s svojo kalno vodo vseganemštva. Sam poglavar kočevskega okraja ni mogel ostati doma, ampak je prišel v svoji lastni vsegamogčnosti na lice mesta, da bi se divil nad krasnim prizorom, ko bode zadnje slovensko koreniko izruvala deroči tok germanske reke. Tudi čislani očitatelj »Slovenskega Naroda« že znani prijatelj slovenstva Pirc vulgo Peers, ki preobrača svoje vsenemške kozolce po slovenskem učiteljskem v Ljubljani in ki v svoji germanski nadutosti zasleduje slovenske učiteljske pripravnike, ki so tako drzni, da se upajo risati slovensko trobojnico v spominske knjižice, se je bil pridričkal s pooblastilom v Drago, da bi tu reševal nežno germansko deklico iz ostrih krempljev slovenskega zmajš. — Zdi se nam, kakor da bi bili c. k. okrajni šolski nadzorniki nastavljeni od c. k. šolskih oblasti za to, da hodijo v času občinskih in drugih volitev od hiše do hiše ter da s hujškanjem odvrčajo slovenske volilce od svojega rodu ter jih tako pripravljajo za germansko iridento; drugače si vsaj ne moremo tolmačiti, kaj je imel opraviti c. k. učitelj in okrajni šolski nadzornik po hišah in na volišču v občini Draga. Kaj bi pač reklo c. k. šolske oblasti, ko bi kaj enakega počel šolski nadzornik slovenske narodnosti? Kaj pravite, ali bi še dolgo nadzoroval avstrijske šole? —

Prej omenjena mogočna germanska reka bi se bila gotovo izpremenila v Dragi v smrdeči potok, ki bi bil izpuhtel svoj smrad do neba in bi bil povzročil črno kugo, ki bi bila sicer podavila slovenske odpadnike, druge znatne škode pa ne bi bila napravila, da nimamo v Podpreski vsenemškega mogotca v podobi Auerspergovega gozdarja Künzla. Le-ta vsenemški privandranec čuti namreč v sebi potrebo in poklic s terorizmom odvr-

čati Slovence od svojega rodu in tako pripravljati tla za vsenemško hajlovstvo v občini Draga. — Znano je namreč, da so slovenski občinarji v Dragi mali posestniki ter obenem gozdni delavci in vozniki. Vsi iščejo torej v domačih in tujih gozdih zasluzka, da preživijo sebe in svoje mnogobrojne družine, ker jim lastna zemljica premalo rodi, da bi se mogli preživeti od ajnega sadu. Da iščejo ti slovenski trpini tudi zasluzka v knez Auerspergovih gozdih, izvira torej iz potrebe. In glej, to je potisnilo zagrizenemu Tévtonu v roke orožje, s katerim je oblastno mahal okrog sebe ter žugal in pretil Slovence, da ne bodo smeli več v knez Auerspergove gozde, ako se ne odpovedo slovenstvu in ne volijo s »Hajlovci«. Kdo bi zameril onim, ki so se zbalii oblastneža ter v strahu, da ne izgube zasluzka, volili s krutim nasprotnikom slovenstva. Oni pač niso vedeli, da jim kruha v Auerspergovih gozdih ne režejo hajlovski hlapei nemškega gospodarja teh gozdov, ampak sinovi slovenske matere in da niso groši, ki jih služijo za svojo težko delo, miloščina nemškega fevdalca in njegovih pangermanskih gozdarjev, ampak pristen slovenski denar, katerega bi tudi ošabna in tako oblastna hajlovska gospoda težko pogrešala, ako ga ne bi dobivala iz podjetnih slovenskih rok. Zato pa je treba, da izvedo naši trpini, da jim daje zasluzka vrli slovenski podjetnik in da se jim pot do tega zasluzka z nemškim terorizmom zastavi in ne more in ne sme in čese zaradi tega zagrizena in napihnjena vsenemška nadutost razpoči od jeze.

Ne briga nas dosti, kaj poreče knez Auersperg, ko izve, da so se sekale v njegovih gozdih smreke, na katere so se razobešale pangermanske cunje v znamenje, da tirajo Auerspergovi hlapei v Podpreski vsenem-

ško politiko in praznujejo vsenemške orgije, kar se absolutno ne more strinjati z mišljenjem avstrijskega fevdalca. Nam gre čmarveč za to, da se napravi enkrat za vselej konec neznosnemu terorizmu, s katerim se priganjajo Slovenci po Auerspergovih hajlovskih hlapeih, da morajo postavljati mlaje z izdajalskimi, vsenemškimi trobojnicami, ker ni v vsej draški fari dovolj Nemcev, ki bi bili vstanu dvigniti en sam mlaj. Če knez Auersperg dopušta, da dvigajo njegovi hlapei na njegovih smrekah in na slovenskih tleh vsenemške trobojnice visoko v zrak, kjer naj bi pričale o njih vsenemškem mišljenju, nam mora biti prav, ker se nečemo s silo braniti enakih atentatov; prav pa nam ni in nam ne more biti, da se dvigajo vsenemški mlaji s pomočjo Slovencev, katerim se preti, da v slučaju, ko bi tega ne hoteli storiti, izgube zasluzek, ki ga daje slovenski delodalec in zato mora biti konec takemu početju.

Mi prav nič ne dvomimo o rodoljubnosti g. Frana Žagarja, tovarnarja in veletržca v Markovcu pri Starem trgu, ki je s svojo marljivostjo in podjetnostjo razširil svoja podjetja preko slovenskih mej in zato pričakujemo od njega, da bode sam napravil konec neznosnemu in nasilnemu terorizmu, katerega se poslužuje v desego svojih vsenemških namerov Auerspergov gozdar, in sicer valed tega, ker je g. Žagar v nepoznanju razmer poveril temu lisjaku oddajo sekanja hoi in vožnjo krlov iz gozda. G. Žagar naj bode preverjen, da bode edinole Slovenci spravili krle na njegovo parno pilo. Ako pa se bode to vršilo pod vsenemško zastavo, bode trpel slovenski zgačaj občine Draga in trpel bode naposled g. Žagarja žep, ker se tudi Slovenci ne dajo brez plačila preobračati v Vsenemce. Sploh pa je g. Žagar tudi lahko prepričan, da ne bode nikdar videl vseh krlov na parni pili, ako se bode zna-

čajnim slovenskim voznikom ki se ne klanjajo pred vsenemškim bogom, zabranila vožnja krlov. In da je v istini temu tako, o tem se lahko peči g. Žagar pri svojem g. bratu v Prezidu, kakor tudi pri svojih stanovskih kolegih v Travniku.

Nesreča ne ostane osamljena in tako je moralo biti, da je nekaj časa pasel čredo vernikov pastir, ki je v svoji podivjanosti reševal vero svojih očetov toliko časa, dokler ni sezidal v Dragi Vodanov tempel, v katerega se zdaj vabi slovensko ljudstvo, da se zveliča v vsenemških nebesih. — Neverjetno, a resnica je, da je duhovnik, ki često poudarja, udarjajoč s pestjo po mizi, svoje slovenstvo, podal svojo roko v zvezo krutemu sovragu slovenskega rodu ter z njim vred ustanovil v Dragi nemško posojilnico in hranilnico, in to v besnem sovraštvu do že obstoječe napredne posojilnice in hranilnice za Loški potok, Drago in Travo. No, kaj bi Vi g. kaplan Tomaž Zabukovec rekli slovenskemu duhovniku, ki bi ustanovil zavod, s pomočjo katerega bi se ponemčevalo verno slovensko ljudstvo, kakor se dogaja v Dragi? Ali ne zasluži tak podlež, da bi se ga imenovalo propaliso, izdajico svojega rodu in vere svojih očetov? Premišljajte o tem g. Tomaž!

A še nekaj je, kar reže žgoče rane v naše narodno telo. Pomanjkanje slovenskih učiteljev je povzročilo, da imamo v Dragi že nekaj let učitelja, ki je nemškega rodu. Da le-ta ne obrača vode na naš mlin, je samo po sebi umevno in tako prihaja, da je vedno manj otrok v slovenskem oddelku, ker se nam odtujaže deca v nemškem. Preprosti slovenski starši vpisujejo namreč svojo deca rajši v nemški oddelek, kakor da bi jo učitelj-Nemec pisano gledal v slovenskem, ali pa da bi se imeli zameriti g. učitelju.

Pod takimi zgledi so šli draški Slovenci v boj za svoje narodne sve-

LISTEK

Sveti Senan.

Povest iz dvajsetega stoletja.

(Sprožil dr. Prešeren.)

Da z nagimi kipi ne bo zapeljan, podal se v Ljubljano je sveti Senan. Kiparji svinjajo okrog in okrog; v Ljubljani še vlada nodolžnostni slog.

Nakrat liberalski zatrobi klicar: „Obilen naberi se v narodu dar „za pevco-prvaku pomnik!“ — Vsak stan prispel je po moči; — nič dal ni Senan.

Že v bronu Prešeren sred trga stoji, in Muza mu lovov nad glavo drži. On v hlačah in suknji, pa Muza, o bes! Je gola od pazduh do kurjih očes.

Senan je o mraku k pomniku začel, tam bronasto Muzo zaklel je v peklo. Dé Muza: „Obrazil me revni je Zajc, ni mogel mi dati ne škornjev, ne srajc.“

„Ti kupi odév, da terejak ne bo sram; „al“ plačaj za pot mi, da pojdem drugam; „al“ móli, da Kranjcem se vreme zjasni; „potem se spotika takój razkadi.“

On hrpne: „Ni evenca za plašč, za odhod, „kar gledal sem, moj je pogoltnil zaved; „Ne smem jaz za jama vromena molit“, „Kar beži! Če nečeš, tvoj kip bo razbit.“

Glej! Muza se zgane ko živo telo, kri šine ji v lice, zasveti oko, zapoje, zapleše, pa zgine na mah. Senan se pokriza osupel in plah.

Senanu se sanja potem vse noči od bronaste Muze nesramnih grudí, in da je spotiko za zmeraj ugnal, kar Ikonoklast je ljubljanski postal.

In spet zabučí liberalska pošast: „Očitno lovi celibatarje v past „ta Muza, ki bron ji postal je meso ... „Senan zasnoval je pohujšanje to!“

Senan ne verjame, kar narod čevká, vendar se med svet na pozvedbe poda. Tam frajla župniška ovadi skrivaj, kaj dela, kje skrita je Muza sedaj.

Že muzo grmade plamen je objel, pa vrag je obudil nje tleči pepel. In vstala je. Tam na pomniku jo glej! Spet kip je in gola — vse kakor poprej.

Senan zadobi ravnotežje duhá, vsem nuacem v brevir zabeležiti da: Pustimo na miru ta bronasti meh! Le živo o dekle je skušnjava pa greh.

Zaradi primerjanja in lagljege razumevanja te satire, naj ponatisnemo tudi original Prešernovega „Senana.“

Zató, da b' od ženskih ne bil zapeljan, Podal na otk se je sveti Senan; Valovi šumijo okrog in okrog, Otk ni dotaknjen od ženskih bil nog.

Na morji se vzdigne prav velik vihar, Vse kliče svetnike na pomoč mornar; Strašno se valovi, vetrovi tepo, In strele letijo, gróm trcae nebo.

Tja barko k otoku vihar pridrvi, Z nje deklica stopi z nebeškimi očmi — Dve skalci vzdiguje strah prsi mokre, Senanus je zmoten, se d'jat' kam ne vé.

„Vihar me pridrvi je sémkaj do vas, Pod streho vzemite me, oče, ta čas, Da se posušim, zvedri se meób; — Da pošlje drug veter, da vréme nam dá.“

„Za vréme“, ji réče, „jaz hočem molit“, Na tem pa otoku ne smeš se mudit; Menih sta in ženska nasprotna stvarí; — Le hitro od tod proč, ker se že mračí!“

Poklekne in prosí za vréme Bogá, Poléžje kój se valovi morjá, In luna zasije, zvedri se meób; — Proč deklico mókro vetrovi nesó.

Senanu se sanja potém vse noči, Od deklice nedrj, od njenih oči, In da smrtno bolezen pogreznil jo mraz, In da jo spovedat' zamudil je čas.

In kádar vihar spet na morji buči, Po barki ozira se s skrbnim' očmi; Ak žensko pridrvi vihar bi tje v stran, Pod streho bi vzal je, spovedal Senan.

Tam žaka zastoj in zastoj se kosá; Nasaj med ljudí se Senanus pedá, Od tod se menih ženstvá ne bojé, Za deže in truplo njih radi skrbé.

Na devinski skali.

Zgodovinska povest.

Prvi del.

(Dalje.)

Jurja so spekle te besede v srce. Zdelo se mu je, da mu sili vsa kri v glavo. Srditi njegovi pogledi so Juti kazali, da je njena pšica zadela v živo. Ali kmalu je Juri premagal svojo nenevoljo vsaj toliko, da je mogel mirno reči:

„Razložek je ta, da eden ve kaj hoče in kam gre; drugi, ta pevec, pa je blazen in lahko brezvestni ljudje ž njim store, kar hočejo.“

„Ne; oba sta enako neumna; pri enem izvira neumnost iz možgan, pri drugem pa iz srca; z obema pa se ženske igrajo kakor hočejo.“

Juta in devinski vladar sta se začuvši te besede hkrati obrnila in zagledala velikega moža, z dolgo brado, ki je držal v rokah tako železno palico kakor Juri, za pasom pa je imel velikanski nož. Juri se ni spomnil, da bi bil kdaj videl tega velikana, Juta pa ga je morala poznati, kajti njegov prihod jo je očividno razveselil.

„Ne vem, če Vas je kdo vprašal

za Vaše mnenje,“ je ošabno rekel Juri. „Vsekako nima nihče izmed Vas tako možnih zob, da bi mogel enemu teh neumnežev načeti kožo, in ta neumnež pravi na ves glas, da je podlo in nizkotno, zlorablja slabost zaljubljenega pevca.“

„Ta moj nož je načel že marsikako kožo, ki je bila trja kot volčja.“ Pri teh besedah je velikan vzela svoj nož izza pasa. Njegov pogled se je srečal s pogledom gospe Jute in devinski vladar je imel vtisk, da sta se Juta in tujec s tem enim pogledom sporazumela.

Med tem je bil nesrečni pevec Oton Vidal prišel k zavesti. Priplazil se je do Jute in zdihoval ležeč pred nogami njenega konja:

„Jaz sem Vaš volk, kajne milostiva, da sem Vaš volk in si s svojo krvjo prisluzim Vašo ljubezen.“

Blazni pevec se je Jurju tako smilil, da ga je obšel resničen gnev.

„Razumem Vaše početje, gospa Juta! Vi hočete s krvjo tega nesrečnika izbrisati spomin na orgijo, ki ste jo nekaj preživeli. Ali mislite, da bodo res ljudje verjeli, da ni gospa Juta plem. Marhland nikdar z nobenim že-

tinje. Bati se je bilo najhujšega, saj je gozdar Kuzel še s ponosom kričal: »Alles ist unser.« vendar so v kljub vsemu žuganju in nasilstvu prodrli v prvem in drugem razredu svojim kandidati. Tretjega razreda pa tudi moški nastop Novokotarjev s drugimi zavednimi volilec ni mogel rešiti, ker je bila germanska reka, ki je pridrla in Kočevja, prevelika, da bi jo bilo mogoče zajesti in je torej predrla in rastrgala slovenski jez tako, da ga bode težko zopet popraviti.

Zmaga je torej naša, dasi so kneza Auerspergovi hajlovske hlapci letali kakor lovski psi od hiše do hiše ter žugali in pretili, da ne bode smel nihče stopiti v Auerspergove gozde, kdor ne voli vsenemško in ki so obljubovali, da se bodo sipali vsi zakladi teh gozlov v naročje onim, ki se pokorno vržejo v naročje matere »Germanije«.

Končno bodi povedano dopisunu »Grazer Tagblatt« in »Gottscheer Bote«, da mu bomo odslej pazneje gledali na prste ter ga kronili po njih, da mu bodo zaščemeli in otrpili, kakor hitro jih bode predalež iztegnil.

Tako životarijo torej Slovenci na Krajskem tik hrvatske meje.

Cesarjev razgovor s posl. Sylvestrom.

Dunaj, 21. septembra. Razgovor med cesarjem in nemškim poslancem dr. Sylvestrom je bil drugačen, kakor pa so ga razstrosili nemški listi. Cesar je menil, da so politične razmere sedaj prav težavne, nakar je Sylvester pripomnil, da so glavne težkoče nastale vsled ogrskega vprašanja. Cesar je odgovoril, da težkoče ne povzročajo samo Ogrska, temveč v Avstriji posebno nemški politiki, ki zahtevajo ločitev obeh državnih polovic. To nikakor ni podpiranje prizadevanj, da se obnove redne razmere in cesar računi na sodelovanje vseh poklicanih faktorjev. Nato je pripomnil Sylvester, da madjarske zahteve glede vojaštva morajo dovesti do delitve armade, vsled česar mora v Avstriji tudi dozerati iz političnih in gospodarskih vzrokov zahteva po ločitvi dosedanjih skupnih zadev. Cesar je zaključil razgovor z besedami: »V ločitev armade ne bom nikoli privolil.«

Kriza na Ogrskem.

Budapešta, 21. septembra. Jutri zvečer pridejo k cesarju poklicani štirje voditelji koalicije na Dunaj, ter bodo takoj imeli posvetovanje, preden gredo k avdijenci. Izvršilni odbor jim ni dal nikakih navodil na pot, ker jim popolnoma zaupa. Voditelji se postavijo

pri pogajanjih popolnoma na stališče svojedobno predložene adrese, v kateri ni izrecne zahteve po madjarskem poveljevanju, temuč se le splošno zahteva razvoj armade v narodni smeri. — Starosta ogrskih poslancev Thally predlaga koaliciji, naj zahteva, da se vpelje madjarsko poveljevanje v 16 ogrskih huzarskih polkih, glede ostalega ogrskega vojaštva naj se izda principijalna izjava.

Konec trozveze.

London, 21. septembra. Italijanski kralj pride v začetku meseca oktobra za več dni s kraljico vred na obisk k angleškemu kralju. Temu obisku pripisujejo že sedaj veliko politično važnost. Trdi se, da si kralj Viktor Emanuel in italijanska vlada zelo prizadevata, doseči z Anglijo tesnejšo prijateljsko zvezo. V Italiji so sili stare trozveze ker tudi dobro vedo, da se itaz ne bo več obnovila ker Avstro-Ogrska zaradi svojih notranjih težkoč nima več interesa na trozvezi. Zato se skuša Italija pridružiti Angliji.

Dogodki v Macedoniji.

Sofija, 21. septembra. Turški vladni krogi so skrajno razburjeni, ker potuje po Macedoniji predsednik angleškega balkanskega odbora in poslanec James Bryce s svojim tajnikom Mooretom. Najneprijetneje je Turčiji, ker spremlja Angleža Bolgar Vladimir Dimitrijevič, ki je študiral v Londonu ter kot večletni okrožni uradnik v Macedoniji pozna razmere natančno. Turki ga sumničijo, da je tajni vodja revolucijskega gibanja ter stalno poroča balkanskemu odboru v Londonu. Sveda božeta Angleža z njegovo pomočjo nabrala za Turčijo kompromitujočega gradiva.

Armenske zarote na Turškem.

Carigrad, 21. septembra. V Magneziji (Mala Azija) so zopet našli 18 bomb pri nekem Armencu Ohansu. — V Smirni so prijeli nevarnega armenskega zarotnika, ki je živel tam pod imenom ruskega majorja Kazimirja Maranceskega. — Bombe in razstreljiva, ki so jih dobili v vodnjaku v Peri, so v zvezi z atentatom na sultana.

Nemri na Ruskem.

Odesa, 21. septembra. V Šuši imajo Tatari mnogo Armencev ujetih, posebno mnogo armenskih žen in deklet so odvedli Tatari v gore. Nad 300 oseb pogrešajo, o katerih se ne ve ali so ujele ali mrtve. V mestu razsaja lakota. Ruskemu vojaštvu se še vedno ni posrečilo, se polastiti mesta.

„Te lase sem neko nepozabno noč odrezala z edine glave, ki je kdaj sloanela na mojem srcu. Če bi me lastnik teh las s tako kito hotel privezati nase, jaz bi mu bila sužnja in bi mu rada sledila do konca sveta.“

Mehko in vabljivo so se glasile te besede. Juta se je nagnila na glavo svojega konja, prav kakor bi ponujala Jurju svoje ustne in kakor bi komaj čakala, kdaj se ji približa toliko, da mu zamore oviti roke okrog vratu.

Juri pa ni omahoval niti trenutok. Stopil je za korak nazaj in molče potisnil svoje kodre, ki so mu padali na tilnik, pod svoj baret.

Tedaj se je Juta zganila kakor da jo je zadel udarec z bičem. S hripavim glasom je zakričala nepoznanemu velikanu:

„Črni Peter — njegove lase moram imeti in ti mi jih doneseš. Evo — počem jih spoznaš.“

Juta je vrgla črnemu Petru kito las, ki jih je toliko časa hranila v nedrijih, in poln mošnjček, ki je zazvenel, ko je padel na tla.

„Za ta denar se dobe vsi njegovi lasje s kožo vred,“ je veselo zaklical črni Peter, gospa pa je poglala konja in zdirjala za svojimi spremljevalci, ne da bi se bila le še ozrla na devinskega vladarja, in ne meneč se za nesrečnega pevca, ki je ležal v svoji krvi in vzdihoval: „Jaz sem vaš volk, milostiva dama, jaz sem vaš volk.“

(Dalje prih.)

Petrograd, 21. septembra. Car je zagrozil, do se proglasi nad vsa Finsko obsešno stanje, ako se bodo politični umori nadaljevali. Ta grožnja je Fince še bolj razburila, ker menijo, da s tem car prezira njihove zajamčene pravice.

Nemško-rusko zблиževanje?

Paris, 21. septembra. Predsednik ruskega ministrskega odbora Vite je izjavil napram dopisniku »Temps«, da je po miru opasiti zблиževanje med Rusijo in Nemčijo. Ki temu je pripomogel nemški cesar, ki je med vojsko vedno nastopal korektno, pri sklepanju miru pa posreduje. Nasprotno pa se je del francoskega javnega mnenja vedel zadnjih 18 mesecev tako šudno, da je to na Ruskem neprijetno dirnilo.

Socijalisti za revolucijo.

Berolin, 21. septembra. V Jeni zborujoči socijalisti so sprejeli glede revolucije na Ruskem sledečo resolucijo: »Shod pozdravlja z radostnim zadoščanjem veliki, svetovno zgodovinski dogodek, rusko revolucijo, ki bo končno zrušila s korupcijo in hudodelstvi preobloženi absolutizem in s tem odpre narodom tir svobodnega in kulturnega razvoja.“

Brzovjavke

ob priliki odkritja Prešernovega spomenika.

(Dalje.)

Hrastnik: Dah velikega Prešerna naj prinese slovo Slovencem! — Poslanec Roš.

Hrastnik: V velikem momentu kličejo z Vami: Slava Prešernu! — Slovenski delavec.

Idrija: Slaviteljem velikega Prešerna se pridrujuje in kliče Slava! — Idrijska »Narodna čitalnica«.

Idrija: Mesto Idrija čestita slovenski prestolnici, ki sprejema danes v svoje okrilje spomenik največjega slovenskega pesnika. — Županstvo. Idrija: Delavsko bralno društvo v Idriji se raduje današnjega dne, ki je posvečen proslavi največjega slovenskega pesniškega genija Večna slava našemu Prešernu! — Kumer, predsednik.

Lidžje: Slovenska omladina v Lidžjih pri Sarajevu z duhom in sreem z vami kliče k odkritju spomenika našega prvaka pesnika Prešerna: Slava mu! — Jeršinovič, Vavrob, Vasha.

Ilirska Bistrica: V duhu z Vami kličejo: Slava Prešernu! Na zdar! — Ilirski »Sokol«.

Ilirska Bistrica: O priliki odkritja spomenika se klanja največjemu slovenskemu geniju Prešernu — Bistriško-trnovska čitalnica.

Imoski: V duhu z Vami kličejo: Slava Prešernu! Sedimo njegovemu delu, zjasnila se nam bodo vremena. — Janko Krsnik.

Kamenice: Iz daljine se pridružujeta slovenski in jugoslovanski slavnosti vzajemno z brati Čehi Slovenci in Hrvat. — Silan, Stipić, Kuzel, Machac, Picek, Vych-nialek, Wendler, Novotný, ing. Kunz.

Kahlenberg: Lunasije, kladvo bije trudne pozne ure že. Slava Prešernu! Pozdrav vsem čestilem njegovim! — Društvo »Zvezda« na Dunaju, Rozalija Rebek, Franjo Slivar.

Kobarid: Slavju duševnega velikanu in ljubljence naroda se pridružujemo tudi mi. Ves trg v zastavah. — »Narodna čitalnica«.

Konjice: Slava Prešernu! V duhu se klanjamo tudi mi njega spomeniku. — Čitalnica Konjice.

Litija: Želeč, da bi se uresničile besede našega velikanu, da se bodo našem narodu vremena zjasnila, pozdravljamo iskreno vse Prešernove častilce! — Slovensko bralno društvo.

Livno: Pri slovenskem omizju zbrani zastopniki vseh narodnosti Avstrije se klanjajo pred velikim slovenskim pesnikom Prešernom in kličejo: Živio neumrlj Prešeren, živio slovenski narod! — Rodieski, Bautz, Brodski, Grabjanski, Krečan, Jagodić, Gindra, Jalther, Brenner, Warner, Biergotsch, Skoda, Jeršinovic.

Livno: V duhu prisostvuemo Prešernovi slavnosti in kličejo: Živio neumrlj Prešeren! Živio slovenski narod! — Za slovensko omizje: Brdnik, Warner, Jeršinovic.

Mariaenserdorf: V metropoli slovenski zbranim čestilem Prešernovega genija kliče navdušeni Na zdar! — Pukl, predsednik »Zvezdec«.

Mariaenserdorf: Slovenskemu najboljšemu svojemu pesniku Prešernu kliče iz dna svoje duše: Slava! — Pranečakinja Prešernova: Kerdula Uppri, omožena Gebauer.

Miren: Veselimo se v duhu z Vami. Živla narodna požrtvovalnost! — Društvo »Irpava«.

Miren: Čestitamo odboru Prešernovega spomenika. — Društvo »Mirena iz Mira«.

Metlika: Nesmrtnemu pesniku, velikanu Prešernu, kliče trikratni »Slava« — rodbina Gustin.

Mežica: Is dalje pošlijam najsrdečnejše častitke k odkritju Prešernovega spomenika. Slava njemu! V duhu pri vas! — Radovan Franjo.

Mostar: Slava Prešernu! Pozna čast je najisrajnejši znak Tvojih zaslug. — Stotnik Žunković.

Mozirje: Prešerna vihira pred nami zastava, voditelju-pevcu kličejo: Slava! — Mozirski Slovenci.

Mozirje: Velikanu, ki je nosil svobodo v svojem srcu: Slava! Vam naprednjakom pa pogum v boju za napredne ideje. — Tušak, Praprotnik, učitelj.

Mozirje: V duhu z Vami! Sa vinjski Sokoli. Živeli Prešernovi prijatelji! — Čitalnica, Pevec, Tušak.

Mozirje: Ko bo gomila zadnjega Slovenca krišle, se spet rodila nam bo tvoja Vila! — Mozirske Prešernove čestilke.

Mozirje: Si fractus illabatur orbis, tamen manet Prešeren! — Lipold, Laykauf.

Novo mesto: Ob odkritem spomeniku našega pesnika velikana se klanja njegovemu geniju — Doljenjsko pevsko društvo.

New York: Slava Prešernu, največjemu sinu Slovenije! — »Glas Narodac«.

(Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. septembra.

— Ekselencia plem. Chavanne se je udeležil slovesne otvoritve škofovih zavodov v Št. Vidu.

Mi nikomur ne očitamo te udeležbe, če koga srce vleče v to trdnjavo naj nesrečnejšega klerikalizma, nam prav vsaj so, odkar svet stoji, okusi različni! Z tagadelj tudi gospodu Chavannu ne očitamo ničesar, dasi do sedaj še nismo doživeli, da bi se bil kdaj aktiven vrhovni komendant v deželi udeležil tako provokatoričnega političnega slavlja, kakor je bilo ono v Št. Vidu dne 21. septembra! Ekselencia pl. Chavanne pa je storil še nekaj več, in to je, radi česar molčati ne moremo. Pri obedu v škofiji, kjer ni bilo vladnega zastopnika povzpel se je do napitnice, ki boče po deželi, katera končno ne obstoji iz same duhovščine, pa tudi ne iz same duhovščine, nekoliko pozornosti vzbujala. Pri nas vsak, kak boj se je bil radi slaboglasnih teh škofovih zavodov, in kaj pomenja ta bodoča pneumevalnica. Sedaj pa smo bili priča prizoru, da je vstal vrhovni armadni poveljnik ter zepel panegirik narodnemu našem škofu, pel slavo naši razposajeni duhovščini in idealnim njenim ciljem, ter končao na način, ki slovesnejši biti ni mogel, izrekel željo, da bi škofovi zavodi dosegli polen uspeh — volles Gedeihen. Vojaki najboljše store, če se v politiko ne vtičajo, zategadelj je naša sodba, da bi njega prevzvišenost bil veliko bolje storil, da pri škofovem obedu — ni napiljal. Molčanje je ravno pri tako odličnem vojaku, kakor je pl. Chavanne, dostikrat nekaj takega, kar bi se imelo samo ob sebi umeti!

— Otvoritev škofovih zavodov se je izvršila včeraj dopoldne,

popoldne pa je bil pri škofu slavnostni banket. Jedlo se je, kar je dobilo dobrega in dragega, in šempanjca se je popilo velikanske množine. Kakor je razvideti iz uradnega lista in iz »Slovenca«, se je škofove slavnosti udeležilo sila malo oficijalnih oseb, tako malo, da manj že ni mogoče, tako malo, da lahko rečemo: Oficialnega sveta odsotnost je direktna demonstracija proti škofu. In to je najnašilnejši moment pri tej slavnosti. Ne vemo, kako je bilo pri banketu, a otvoritvena slavnost je bila po tem, kar je poročal »Slovenec«, naravnost mišerna. Sicer bo pa še prilika govo-

riti o tej slavnosti, kadar se izvedo detajli.

— Škof vali krivdo na kapitlji Poroča se nam: Neki ugledni ljubljanski meščan je imel te dni priliko, se razgovarjati s škofom Jegličem. Govorila sta o marsičem in končno sta se dotaknila tudi pisma, ki ga je pisal Jeglič županu Hribarju radi genija na Prešernovem spomeniku. Imenovani gospod je pri tej priliki odkrito povedal svoje mnenje in izrazil svoje zaščudnje, da je škof mogel pisati pismo take vsebine. Škof je baje na to odgovoril, da pisma ni pisal svoje inicijative, marveč vsled sklepa stolnega kapitlja — Bodi že, kakorkoli — naj si je škof pisal dotično pismo po naročilu, ali iz lastne inicijative, to je gotovo, da se je s svojim zelotstvom pred vsem svetom nesmrtno blamiral in izdal sebi in svojemu kapitlju pred javnostjo kar najslabše spridevalo o svojem umovanju in čuvstvanju!

— Podraženja mleka. Kle-

rikalci in njih rasnovrstni zavezniki skrbno skrivajo, za kako velikansko vsoto se hoče s podraženjem mleka odreti ljubljansko prebivalstvo. Mi smo se zatančno informirali in smo dognali, da porabi Ljubljana na dan okroglo 10 do 12.000 litrov mleka. To ni mnogo, kajti v drugih mestih pride povprek na osebo $\frac{3}{4}$ litra mleka na dan pri nas pa niti $\frac{1}{4}$ litra. Že to kaže, kako slabo žive ljudje v Ljubljani, že to kaže, da revni ljudje niti otrokom ne morejo preskrbovati toliko mleka, kolikor bi ga potrebovali. Meso, mleko in sladkor — to so tista živila, po katerih vporabi se spozna, kako ljudje žive. Vporaba mesa, mleka in sladkorja pričajo, da žive ljudje v Ljubljani proletarski, da nimajo niti toliko niti tako dobre hrane, kakor je potrebuje telo, čó naj bo zdravo. Torej 10 do 12.000 litrov mleka pride na dan v Ljubljano. Danimo, da ga pride redno le 10.000 litrov. Če se oca mleka zviša pri litru za 4 vinarje, znaša to zvišanje na dan 400 kron, na leto pa kar 146.000 kron. Tako ogromno vsoto naj Ljubljana na leto samo za mleko več plača, kakor sedaj, za tako ogromno vsoto hočejo siti magnatje ljubljanske okolice zopet odreti Ljubljano. To je nekaj nečuvnega in je proti temu nspeti vse sile.

— Učiteljske vesti. Naduči-

teljcem je imenovan učitelj Makso Šriber v Beli cerkvi na svojem dosedanjem mestu. Anton Drašček pri Dev. Mar. v Pulju je definitivno nastavljen. Učiteljica Emilija Wruss v Trzinu je stopila v Starem trgu pri Poljanah pa v začuden pokoj. Gž. Franja Mirt je imenovana za suplentinjo v Košani.

— Knjižice »Slava Prešernu!«

so nadalje naročili: Šolsko vodstvo v Starem trgu pri Rakeku 100 izvodov, g. Janko Sinkovec, tajnik »Sokola« v Idriji 6 vezanih iztisov, krajni šolski svet v Orehku pri Slavini 10 vezanih iztisov, knjigarna F. Tandler v Novem mestu 10 vezanih iztisov, šolsko vodstvo v Kamniku 17 izvodov, krajni šolski svet v Kranju 100 izvodov in krajni šolski svet v Krškem tudi 100 izvodov. — Naj bi jih posnemali drugi krajni šolski sveti. — Gospod Fedor M. Štifter, nadzornik carskega seminarja in profesor v Kalugi na Ruskem dvajset izvodov za šolske otroke v Sildavi in Lušah na Šajerskem. — Naš rojak gosp. prof. Štifter v daljni Rusiji je dal s svojim naročilom lep zgled našim premožnejšim rodoljubom, ki bi naj skrbeli, da bi ne ostala nobena šola na Slovenskem brez knjižice »Slava Prešernu!«

— »Slovenec« se vzleto temu,

da slovensko Sokolstvo in sploh vse Sokolstvo sovraži iz dna svoje duše, ob vsaki priliki meša v sokolske zadeve, kakor da bi mu bile kaj mar. Tako se popolnoma po nepotrebnem vznemirja, češ, da slovenski Sokoli v Zagreb niso prinesli nobenega darila Hrvatskemu Sokolu. Slovenski Sokoli najboljše sami vedo, kdaj imajo dati kako darilo. V tem oziru je pripomniti, da prasnje Hrvatski Sokol v Zagrebu letos svojo

prišel na ukaz ministrstva v kazensko preiskavo, ker je pri volitvah odpiral volilne listke. Zvada se je moral obenem odpovedati sodnijski službi.

*** Finančni strožnik ustrelil gostilničarja.** V vasi Gederoc blizu ogrske meje se je v gostilni Josipa Vujeca pričel prepir med pijanim finančnim strožnikom in gosti ter krmarjem. Gostje so jo kmalu pobrali iz gostilne. Ko sta bila strožnik in gostilničar sama, pomeril je prvi na Vujeca in sprožil, da je bil ta takoj mrtev. Strožnika se je posrečilo petem prihitelcem premagati in mu odvzeti puško.

Književnost.

— „Popotnik“ ima v št. 9. sledečo vsebino: Avguštin Požegar: Vplivi dušnih pretresov pri domači in javni vzgoji. Fr. Jerovšek: Ustroj telesne vzgoje po učiliščih. Rud. Horvat: Kako obravnavamo razna berila, da jih dobro rasumejo otroci itd. Fr. Košbek in M. J. Nerat: I. I. medn. kong. za šol. higijeno v Norimberku l. 1904. Književno poročilo: (Novosti). Razgled: Listek. — Pedagoški paberki. — Kronika.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 22. septembra. Ministrski predsednik baron Gautsch je danes dopoldne konferiral z baronom Chlumeckim in s poslancema Kaiserjem in dr. Šusteršičem; popoldne je konferiral s poslanci: dr. Heroldom, Hurbanom in dr. Pergelotom.

Dunaj 22. septembra. Danes so prišli semkaj Banffy, Kossuth in grof Aladar Zichy.

Dunaj 22. septembra. Na mesto fcm. pl. Pino, ki postane vojni zapovednik v Przemyslu, pride kot prvi sekcijski šef v vojno ministrstvo fml. Alfred pl. Matt.

Dunaj 22. septembra. V tovarni celuloze v Otakringu se je danes zgodila silna eksplozija. Dva delavca sta bila ubita, trije so smrtno ranjeni, šest pa je lahko ranjenih.

Budimpešta 22. septembra. Grof Ivan Zichy je dobil uradni poziv, da pride v četrtek dopoldne na Dunaj k cesarju. Občno mnenje je, da dobi naročilo, sestaviti novo ministrstvo.

Budapešta 22. septembra. V Bekeš Čabi je bil ponoči pred Kossuthov spomenik položen venec z napisom na trakovih: „Osvoboditelju Ogrske pridržani tretjeletniki.“ Polkovno poveljništvo je uvedlo strogo preiskavo.

Melningen 22. septembra. Tu je umrl pesnik Rudolf Baumbach, čigar „Zlatorog“ je poslavil slovenske dežele. Rojen je bil l. 1840.

Belgrad 22. septembra. Kralj in prestolonaslednik sta se odpeljala odtod na potovanje po zapadni Srbiji.

Petrograd 22. septembra. V Baku je policija našla veliko zalogo orožja; odposlala je tja mnogo vojaštva. V Samaklovu so Tatari naskočili armenski del mesta in poklali mnogo ljudi.

Hamburg 22. septembra. „Hamburger Nachrichten“ javljajo iz Petrograda: Ministrski tajnik Nadjosi, ki je bil poslan v Varšavo, da vodi sodno postopanje proti revolucionarjem, je bil v svojem kupeju v brzovlaku umorjen, in sicer z bodalom. Policija je aretovala vlakovodjo in 10 konduktarjev.

Berolin 22. septembra. Danes je odrinilo dvanaest velikih parnikov v Vzhodno Azijo, da popeljejo ruske vojake domov.

Bratje Sokoli!

V soboto 23. t. m. ob 1/2 9. uri sveder se vrši v gostilniških prostorih v „Narodnem domu“ inšredni občni zbor za volitev delegatov na občni zbor „Slovenske sokolske zveze“. — Pridite polnoštevilno! »Nasdar!« Odbor.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 19. septembra: Angela Korošec, delavka hči, 4 mesece, Hradečkova vas št. 20, Tuberkuloza. — Pavla Kurnik, nadprednica žena, 49 let, Dunajska cesta 29, Carcinoma. — Barbara Satler, mestna uboga, 63 let, Japljeve ulice 2, ostarelost.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dan. borze 21. septembra 1906.

Maloobsejni papirji.	Dinar	Blago
4% majeva renta	100.60	100.90
4% srebrna renta	100.70	100.75
4% avstr. krona renta	100.70	100.90
4% zlata	119.65	119.85
4% ogrska krona	97.25	97.45
4% zlata	116.50	116.50
4% posejile dežele Kranjske	50.99	101.10
4% posejile mesta Spiljet	100.60	101.60
4% Zadar	100.10	100.10
4% bos.-herz. žel. pos. 1902	100.90	101.85
4% češka, dež. banka k. e.	100.55	100.50
4% k. e.	100.83	101.90
4% zst. pisma gal. d. hip. b.	100.90	101.90
4% pešt. kom. k. o. n.	100.60	107.60
4% zst. pisma Innerst. hr.	100.50	101.50
4% dež. hr.	100.10	100.70
4% z. pis. ogr. hip. ban.	100.20	101.20
4% obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100.10	101.10
4% obl. češke ind. banke	100.75	101.75
4% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.90	99.90
4% prior. dol. žel.	99.50	100.10
4% juž. žel. kup. 1/2%	320.85	322.85
4% avst. pos. za žel. p. o.	101.45	102.45
Brečke.		
3rečke od l. 1860 1/2.	160.50	162.50
„ 1864.	295.75	297.75
„ tiszke	167.18	169.18
„ zem. kred. I. emisije	304.31	313.50
„ II.	303.31	311.70
„ ogr. hip. bank.	270.27	275.10
„ srbske a fra. 100	105.11	110.50
„ turške	149.25	150.25
Zastitka sročke.		
Kreditne	474.48	483.60
Ineške	78.83	83.83
Krakovske	93.99	99.99
Ljubljanske	66.70	70.20
Avst. rud. križa	54.58	58.58
Ogr.	34.75	36.25
Rudolfeve	62.66	66.66
Saleburške	74.78	78.78
Dunajske kom.	535.54	545.50
Dolince.		
Južne železnice	104.10	105.10
Državne železnice	677.50	673.50
Avstr.-ogrsk. bančne delnice	1645.16	1655.16
Avstr. kreditne banke	687.50	688.50
Ogrske	808.25	809.25
Žrnovstanske	247.75	248.75
Premogopok v Mostu (Brůx)	685.62	692.50
Alpske montan	544.54	545.54
Prške žel. ind. dr.	27.8	27.68
Sima-Murányi	557.50	558.50
Trbovjske prem. družbe	2.38.	301.10
Avstr. orožne tovr. družbe	551.58	586.58
Češke sladkorne družbe	157.16	160.16
Valute.		
G. kr. cekin.	11.36	11.40
30 franki	19.12	19.14
50 marke	23.47	23.55
Severelns	23.96	24.04
Marke	117.40	117.60
Laški bankovel.	95.40	95.60
Rubli	254.25	255.25
Delarji	4.84	5.10

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 22. septembra 1906.

Termin.		za 100 kg. K	
Pšenica za oktober	100	15.82	
Pšenica „ april 1906	100	16.54	
Riž „ oktober	100	12.90	
Kerusa „ maj 1906	100	13.18	
Oves „ oktober	100	12.28	

Efektiv.
Nespremenjeno.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznege reda.
Veljaven od dne 1. junija 1906. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osoni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Anseei Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 07 m zjutraj osoni vlak v Trbiž od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 5 m sjutraj osoni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 44 m dopoldne osoni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal Dunaj, Solnograd, Inomost, Bregenc, Zeneva, Pariz. — Ob 3. uri 15 m popoldne osoni vlak v Podnart-Kropo, samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 3. uri 58 m popoldne osoni vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direkti voz 1. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osoni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Ljubljana-Monakovo direkti voz 1. in II. razreda). — **PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE.** Osoni vlaki. Ob 7. uri 17 m sjutraj osoni vlak v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m sveder v Novo mesto, Kočevje. — **PRIHOD V LJUBLJANO** juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m sjutraj osoni vlak s Dunaja čez Amstetten, Monakovo (Monakovo-Ljubljana direkti voz 1. in II. razr.), Inomost, Franzensfeste Solnograd Linc, Steyr, Ansee, Ljubno, Celovec, Beljak. Ob 7. uri 12 m sjutraj osoni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osoni vlak s Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Prago (Praga-Linc-Ljubljana direkti voz 1. in II. razreda), Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curib, Bregena, Inomost, Zell ob jezeru, Leud-Gastain, Ljubno, Celovec, Smober, Pontabel. — Ob 4. ur 29 m popoldne osoni vlak s Dunaja, Ljubna, Selthala, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 06 m sveder osoni vlak Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejevic s Dunaja, Lipskega Prago, Franzensfeste, Karlovih varov Heba, Mar. varov, Plzna Budejevic s Dunaja, Lipskega Prago, Franzensfeste, Pontabla, čez Selthal od Inomosta in Solnograda. — Ob 9. uri 5 m sveder iz Lesec Bieda samo ob nedeljah in praznikih. — Ob 10. uri 40 m sveder osoni vlak iz Trbiža od 1. junija do 10. septembra ob nedeljah in praznikih. — **PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA.** Osoni vlaki: Ob 8. uri 44 m sjutraj osoni vlak iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m sveder istotako. — **ODHOD IZ LJUBLJANE** drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m sjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m sveder. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — **PRIHOD V LJUBLJANO** drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m sjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m sveder. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Srednjeevropski čas je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubli 1.

Važno za vsako gospodinjstvo!
Če hočete žgano kavo z velearomatiškim okusom, močjo in izdatnostjo, kupujte samo žgane kave, ki spajajo vse te vrline, namreč kave
Prve ljubljanske velike pražarne za kavo
KARLA PLANINŠKA na Dunajski cesti, nasproti kavarni „Evropa“.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 308-2. Srednji srčni tlak 726-0 mm.

Septeb.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
21.	9. sv.	734 4	11.9	sl. jug	dež
22.	7. zj.	733 6	11.1	brevetr.	dež
	3. pup	733 7	11.8	ar. vzhod	dež

Srednja vžarjanja temperatura: 14.6°.
normale: 14.1°. — Padavina v mm 9.1.

Spretna prodajalka

za manufakturno trgovino v Ljubljani se takoj sprejme.
Pismene ponudbe pod „Prodajalka“ upravništvu „Slov. Naroda“. 3042-1

Lišajasti ljudje

tudi taki, ki niso nikjer našli zdravja, naj zahtevajo zastojni prospekt in poverjena izpričevala iz Avstrije. 1
Lekarnar G. W. Rolle
Altona — Bahrenfeld (Eibe).

Italijanski kurz

sistem Berlitz 3023 1
10 kron na mesec.
Oglasila do dne 29. septembra t. l.
Stari trg št. 20, I. nadstr.

V NOBENI SLOVENSKI HIŠI SE NE BI SMELE POGREŠATI

POEZIJE
DOKTORJA
FRANCETA
PREŠERNA
UREDIL SKRIPT. L. PINTAR

ILUSTRIRANA IZDAJA, SEŠITA 5 K, V PLATINU.
VEZANA 6 K 40 H, V USNJU VEZANA 9 K.
LUDSKA IZDAJA 1 K, V PLATINU VEZANA 1 K 40 H.
NATISNILA IN ZALOŽILA IG. PL. KLEINMAYR & FED. BAMBERG V LJUBLJANI. DOBIVAJO SE PO VSEH KNJIGOTRŽNICAH.

Dobro kolo
proda za jako nizko ceno lastnik
Louvo Sebenik v Spod. Šiški.

Dobro ohranjene
štelaže

za manufakturno trgovino in lestenci (lustr) za plin, se kupijo.
Več pove upravništvu „Slovenskega Naroda“. 3041-1

Jutri, v soboto, 23. t. m.

velik
vojaški koncert
v hotelu „Južni kolodvor“.

Začetek ob 8. zvečer.
3036 **Vstop prost.**

10.000 parov čevljev!

4 pari čevljev samo 5 K.
Vsled ugodnega ogromnega nakupa se odda za to nizko ceno: par moških in par ženskih čevljev, črnih ali rjavih na trakove z močno zbitimi podplati, najnovje oblike, dalje par moških in par ženskih modnih čevljev, elegantnih in lahkih.
Vsi 4 pari samo 5 K.
Za naročitev zadostuje dolgot. 3031 Razpošiljanje po povzetju.
Izvoz čevljev KOHANE, Krakov št. 31.
Neugajajoče rad zamenjam.

Zgodovinska povest iz francoskih časov na Kranjskem

„Pod novim orlom!“
(ponatis iz „Slov. Naroda“)
je izšla!

Ta povest je, izhajaje v „Slov. Narodu“, vzbudila mnogo pozornosti in živo zanimanje po vsej deželi ter smo jo morali na mnogostransko izrečno zahtevo izdati v posebni knjigi.
Dobi se edino-le pri
L. Schwentnerju v Ljubljani. 3009-3
Izt's po K 1.60, po pošti K 1.80.

Učenka
se sprejme na stanovanje
Gradišče št. 7, II. nadstropje.

Kupim že rabljen, napol pokrit, lahek
VOZ.
Ponudbe na M. Dolničarja, Šmartno ob Savi. 3000-2

Eden ali dva pleskarska pomočnika
se iščeta. Delo do trde jeseni. Plača po dogovoru. 2999-2
J. Urbar, pleskar na Jesenicah.

Spretno, solidne
črkostavce
za slovenski in nemški stavek sprejme takoj v trajno delo
2998-2 **W. Blanke v Ptuj.**

Služba strojnega kurjača
se takoj odda na parni žagi
D. VILHAR i drug v Gerovem
preko Rakeka. 3024-1

Sprejmem izurjenega
stenografa
veščega slovenske in nemške stenografije
Dr. Josip Furlan
3014-2 **odvetnik v Ljubljani.**

Sodar
le z dobrim izpričevalom oženjen ali samski, ki bi moral opravljati tudi kletarska dela, se takoj sprejme v stalno službo.
Mesečna plača po dogovoru.
Karel Lenče
3009-3 **vinski trgovec**
na Laverei pri Ljubljani.

Ernest Hammerschmidta naslednik
MADILE, WUTSCHER & Ko.
trgovina železnin in kovin
Ljubljana, Valvazorjev trg št. 6.
Velika zaloga 3496-43
poljedelskih strojev in orodja.

Sprejema savarovanja Slovenskega življenja po najraznovernejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga savarovalnica. Zlasti je ugodno savarovanje na doživljenje in smrt s smanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna savarovalna banka v Pragi.
Rez. fond: 31,865,386-80 K izplačane odškodnine in kapitalje: 82,737,159-57 K.
Po velikosti druga vzajemna savarovalnica naše države
z vsakehi slovenske, narodne uprave. 5-110
Va poljemla daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode osnjuje takoj in najkulantneje. Učiva najboljši sloves, koder i posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in občnkoristne namene.